

No. 173 — Štev. I. VOLUME LII. — LETNIK LII.

Reentered as Second Class Matter September 25th 1944 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 5, 1944 — TOREK, 5. SEPTEMBRA, 1944

GLAS NARODA

List slovenakih delavcev v Ameriki.

Tel: CHELSEA 3-1242

UDAR V HOLADNSKO

Holandski ministrski predsednik Pieter Gerbrandy je svojemu narodu sinoči po radio naznani, da so zaveznički prekoračili holandsko mejo. — Angleži so že prej zavzeli BRUSELJ in ANTWERP v Belgiji, nato pa so vdariли čez mejo na Holandsko ter so dospeli do Brede.

Angleška druga armada je v petih dnevih napredovala 225 milij in s tem naglim sunkom je v Pas de Calais departmentu odrezanih okoli 100,000 Nemcev.

Prva in tretja ameriška armada sta skozi Belgijo dospeli na široki fronti do nemške meje. Amerikanci obstreljujejo že Aachen, tri milje v notranosti Nemčije. Nekatera poročila celo zagotavljajo, da mesta že naskokujejo tanki.

Po poročilih s fronte je treča ameriška armada generala George S. Pattona oddaljena od Rene kakih 35 milij. Nemci se v velikem neredu umikajo na celi črti v smeri proti Siegfriedovu črto. Umikanje na Nemčijo izvajajo zelo spremno, kajti zaveznički polove le drgnovrstne

čete in tudi malo oklopne materjala in artilerije. Sovražnik pa bo tezen, kjer koli se bo skušal vstaviti; daže v Nemčijo zaveznički ne bodo prišli, dokler Nemci ne bodo odločeno poraženi na svoji meji.

Na umikanju zaveznički aeroplani zelo ovirajo Nemce in jim prizadevajo zelo težke izgube. Preteklo nedeljo, ko je bilo lepo vreme, so imeli Nem-

ci posebno velike izgube. Razbitih je bilo 919 trukov, 757 voz s konji in 59 tankov. Če tako razbita armada tudi pride v Siegfriedovo obrambno črto, bo tako oslabljena, da se ne bo mogla dolgo braniti.

Angleška druga armada je včeraj z isto naglico, ko je ameriška tretja armada prodrala vzhodno od Pariza, vdariła proti severu dalje od Bruslja in Antverpa ter slednjic vdrila v Holandsko.

Zapadno od Bruslja so Angleži napredovali od Aidenarde do Alosta ter so dospeli do brega Schelde. Kanadčani pomagajo odrezati pas ob Pas de Calais in so zavzeli Auxi in Hesdin. Havre je ostal že delatec na fronti in včeraj so ga bombardirali aeroplani.

Levo krilo druge angleške armade prodira proti Rokavskemu prelivu in proti mestom, ki so Angležem še vedno v obrem spominu: Boulogne, Dunkerque (Dunkirk) in Calais. Po nekaterih poročilih so bila ta pristanišča že zavzeta toda o tem še ni uradnega poročila in Nemci imajo dovolj vzroka, da ta pristanišča branijo, dokler je mogoče.

Ko se je general Eisenhower vrnil iz Francije v London, je časnikarjem povedal, da zavezničke armade v 85 dnevih po vpadu so dovršile isto delo, kot je bilo po načrtu nameravano napraviti v 90 dneh.

General Eisenhower je časnikarjem tudi potrdil washingtonska poročila, ki pravijo, da je bil general Omar N. Bradley povisan na isto stopnjo kot jo zavzema angleški general, sedaj maršal, sir Bernard L. Montgomery.

Dalej je general Eisenhower rekel, da bodo Nemci, ko se umikajo proti Nemčiji, skušali odpoklicati svoje armade iz Norveške, Danske, Belgije in Holandske, da branijo svojo domačo zemljo. Hudomušno pa je pripomnil, da takšna prevažanja nemških čet zaveznički ne bodo podpirali.

General Eisenhower je rekel, da je rekel Eisenhower, so Nemci vrgli na fronto, da obdrže svoja oporišča v Normandiji, vse svoje sile, najboljše oklopne divizije, padalec, grenadire in same morilne čete in zaveznički so tedaj pobili najboljše nemške vojake, ki jih je še imela nemška armada.

Na vprašanje, kdaj misli, da bo vojna z Nemčijo končana, se je general Eisenhower nasmehjal in rekel, da je to že napovedal v Alžiru, predno je pozimi prišel v Anglijo. Tedaj je rekel, da more biti Nemčija poražena letos, ako bo vsakdo na vojni in na domači fronti izvršil svojo dolžnost.

Po prvotni razdelitvi poveljstev je bil angleški general sir Bernard L. Montgomery pod generalom Eisenhowerm poveljnik vseh zavezničkih kopnih armad v Franciji. Poveljuje sedaj samo 21. armadnemu zboru, ki vključuje angleško drugo in kanadsko prvo armado, general Bradley pa poveljuje ameriški prvi in tretji armadi, ki tvorita 12. armadni zbor. Tako je general Bradley postal vrhovni poveljnik vseh ameriških armad v severni Franciji.

Eisenhower je rekel, da nova razpredelitev poveljstva za generala Montgomeryja ni nikakor ponizanje, temveč je bil to potrebno, ko so enkrat zavezničke armade vdarile iz Normandije in so se razkropile po tisočerih kvadratnih miljah po Franciji.

Eisenhower je rekel, da je general Montgomery njegov najzvestejši in najbližji prijatelj in da je v veliki meri pripomogel k zmagam v Franciji. O njem pravi, da je velik poveljnik v tej ali katerikoli druge vojski.

Na vprašanje, ali se bodo mogli Nemci še postaviti v bran pred nemško mejo, je Eisenhower odgovoril, da v sedanji vojni ne pride v poslov toliko kaka obrambna črta, kakor moštvo, ki jo zasede. Ta vojna je pokazala, da nobena obrambna črta nič ne zadeže, če ni uporabljenja na ofenzivo. Nemška armada v Franciji je tako zelo razbita, da ne more postaviti nobene obrambne črte, katere zaveznički ne bi mogli zlahkoto razbiti.

Eisenhower je tudi povedal, da so Nemci zelo oslabili svojo 19. armado v južni Franciji in 15. armado na severu, da so podprli sedmo armado, ki je bila razbita v Normandiji. Vsled tega nemške armade v Franciji sedaj nimajo niti zadostnega orožja niti moštva za kako večjo obrambo.

Malo dalje v notranosti so Angleži zavzeli goro Gridolfo ter vasi Meleto in Saludecio. Straže so že tudi dospeli do reke Ventene in so našli vse moste podprtne.

V Apeninih so zaveznički predovali nad eno miljo in za-

Mnenje gen. Eisenhowera in drugo

ZAVEZNICI PET DNI NAPREJ

General Dwight D. Eisenhower, vrhovni poveljnik zavezničkih armad v Franciji, je rekel, da so njegove armade pet dni naprej, kadar pa je bil narejen načrt za njihov pohod v zapadni Evropi in je zagotovil, da bodo nemške armade poražene že to leto, akò bodo vsi na vojni in na domači fronti storili svojo dolžnost.

General Eisenhower je časnikarjem tudi potrdil washingtonska poročila, ki pravijo, da je bil general Omar N. Bradley povisan na isto stopnjo kot jo zavzema angleški general, sedaj maršal, sir Bernard L. Montgomery.

Dalej je general Eisenhower rekel, da bodo Nemci, ko se umikajo proti Nemčiji, skušali odpoklicati svoje armade iz Norveške, Danske, Belgije in Holandske, da branijo svojo domačo zemljo. Hudomušno pa je pripomnil, da takšna prevažanja nemških čet zaveznički ne bodo podpirali.

General Eisenhower je rekel, da je rekel Eisenhower, so Nemci vrgli na fronto, da obdrže svoja oporišča v Normandiji, vse svoje sile, najboljše oklopne divizije, padalec, grenadire in same morilne čete in zaveznički so tedaj pobili najboljše nemške vojake, ki jih je še imela nemška armada.

Na vprašanje, kdaj misli, da bo vojna z Nemčijo končana, se je general Eisenhower nasmehjal in rekel, da je to že napovedal v Alžiru, predno je pozimi prišel v Anglijo. Tedaj je rekel, da more biti Nemčija poražena letos, ako bo vsakdo na vojni in na domači fronti izvršil svojo dolžnost.

Po prvotni razdelitvi poveljstev je bil angleški general sir Bernard L. Montgomery pod generalom Eisenhowerm poveljnik vseh zavezničkih kopnih armad v Franciji. Poveljuje sedaj samo 21. armadnemu zboru, ki vključuje angleško drugo in kanadsko prvo armado, general Bradley pa poveljuje ameriški prvi in tretji armadi, ki tvorita 12. armadni zbor. Tako je general Bradley postal vrhovni poveljnik vseh ameriških armad v severni Franciji.

Eisenhower je rekel, da nova razpredelitev poveljstva za generala Montgomeryja ni nikakor ponizanje, temveč je bil to potrebno, ko so enkrat zavezničke armade vdarile iz Normandije in so se razkropile po tisočerih kvadratnih miljah po Franciji.

Eisenhower je rekel, da je general Montgomery njegov najzvestejši in najbližji prijatelj in da je v veliki meri pripomogel k zmagam v Franciji. O njem pravi, da je velik poveljnik v tej ali katerikoli druge vojski.

Na vprašanje, ali se bodo mogli Nemci še postaviti v bran pred nemško mejo, je Eisenhower odgovoril, da v sedanji vojni ne pride v poslov toliko kaka obrambna črta, kakor moštvo, ki jo zasede. Ta vojna je pokazala, da nobena obrambna črta nič ne zadeže, če ni uporabljenja na ofenzivo. Nemška armada v Franciji je tako zelo razbita, da ne more postaviti nobene obrambne črte, katere zaveznički ne bi mogli zlahkoto razbiti.

Eisenhower je tudi povedal, da so Nemci zelo oslabili svojo 19. armado v južni Franciji in 15. armado na severu, da so podprli sedmo armado, ki je bila razbita v Normandiji. Vsled tega nemške armade v Franciji sedaj nimajo niti zadostnega orožja niti moštva za kako večjo obrambo.

Malo dalje v notranosti so Angleži zavzeli goro Gridolfo ter vasi Meleto in Saludecio. Straže so že tudi dospeli do reke Ventene in so našli vse moste podprtne.

V Apeninih so zaveznički predovali nad eno miljo in za-

Ugasjeni vulkan

Mussolini, ki spada sedaj v vrsto ugašenih vulkanov, je sedaj star 61 let in Hitler mu je tem povodom želel kar najsrcenejšo bodočnost. Izrazil je tudi nado, da Mussolinija ne bo dobesili in da bodo mirno nmrli v postelji.

PREDSEDNIK NAMERAVAJA BAJE POTOVATI V EVROPO

"Washington Times - Herald" poroča, da namerava predsednik Roosevelt kmalu opotovati v Evropo. Poročevala imenovanega lista se je namreč te dni sestal z neko žensko, katera jej je naznana, da je bila nedavno v New Yorku, kjer si je dala napraviti novo oblike. Dotični kroj je baje povedal, da je ravnokar izdelal za Rooseveltata novo uniformo vrhovnega poveljnika naše vojske, katero bode vzel seboj, ko odpotuje v kratkem v Evropo.

Ruska armada se bliža Jugoslaviji

Rusi so v svojem prodiranju po Rumunski zavzeli vlevažno železniško križišče Brasov, ko so v enem dnevnu napredovali 47 milj čez Transilvanske Alpe; napredovali pa so tudi zapadno od Bukarešte do kraja, ki je odaljen od Jugoslavije še 122 milj.

Poročilo Associated Press

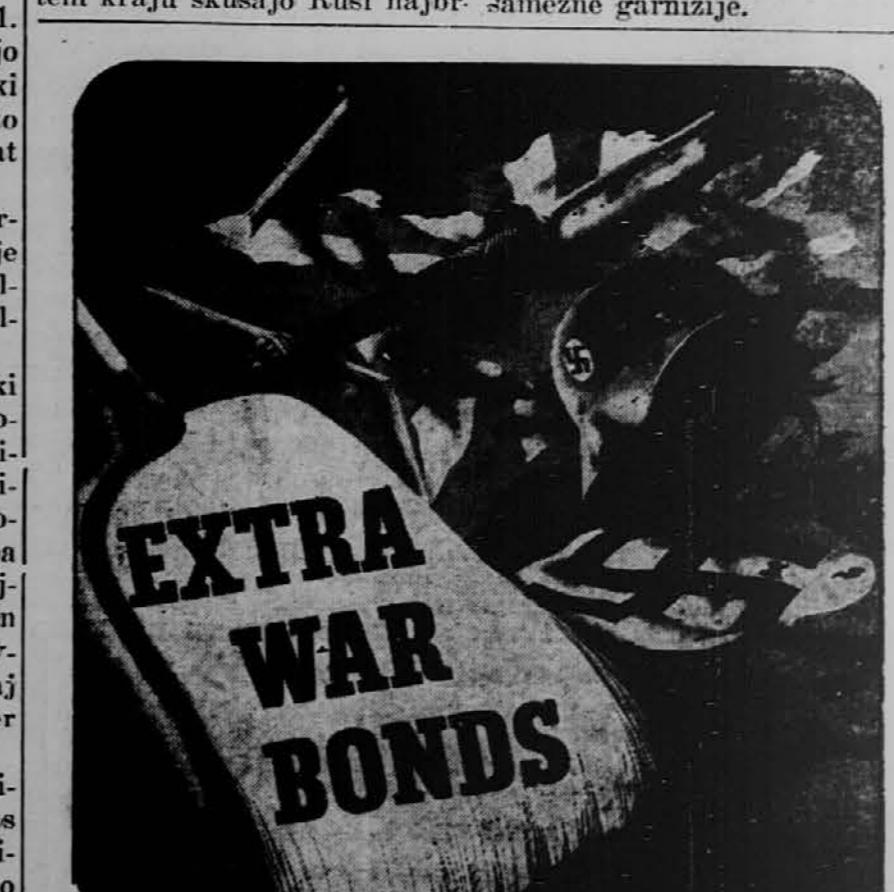
je prekoračiti Narew in nato od severa vdarići na Varšavo. Berlin je to ofenzivo naznamnil več ur prej kot pa Moskva in pravil, da je zelo močna in da ima namen vdarijeti v Vzhodno Prusijo. Berlin tudi priznava, da so se Nemci pred močnim ruskim vdarcem nekoliko umaknili.

V bojih, ki jih Rusi označujejo kot najhujše v Evropi, so Rusi prišli v Turzyn ob severnem bregu Guba. Na severnem koncu 35 milj dolge fronte so Rusi zavzeli Noromany, sedem milj jugovzhodno od Ostroleke in so presekali železnicu sredi poti med Noromanyjem in Ostrolekom.

Na Rumunskem so Rusi in Rumuni osvobodili nad 150 mest, trgov in vasi, med katrimi je najvažnejši Brasov s 62,000 prebivalci.

Moskva naznana, da je zmagovita rdeča armada napredovala 45 milj jugozapadno od Ploestijske čez Budimpešta-Bukarešta železnicu do Brasova, kjer se križajo štiri železnice in pet cest.

Rusi pravijo, da Nemci na vse načine skušajo zadrževati Ruse in Rumune, da bi se ob pravem času dobili ojačanja, toda rdeča armada jim vedno prihaja v bok in obkoljuje pot samezne garnizije.

Naša dolžnost je, da podpiramo osvobodilne armade s tem, da kupimo Vojne Bonde do naše skrajne zmožnosti.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovens Publishing Company, (A Corporation)
Frank Scherzer, President; Ignatius Hinde, Treasurer; Joseph Lapaha, Sec.
Place of Business of the corporation and address of above officers
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturday, Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$1. Advertisement on Agreement.

ZA ČELO LETO VELJA LIST ZA ZDROŽENJE DRŽAVE IN KANADO \$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan in vse dni sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: CHelsea 8-1243

Nekaj podatkov o življenu v Hitlerjevi Evropi

Napisal Herbert Seligmann

Vprašanja, ki sledijo, bodo nekoliko objasnili, kako žive ljudje v podirajoči se Evropi: tak svetni evropski trdnjavci. Odgovore dajejo časopisi, ki izhajajo v teh nesrečnih deželah in radi oddaje, katerim narekuje Goebbels, kaj sicer povedati in kaj ne. Podatki so bili zbrani v Washingtonu.

Kdo si more preskrbiti novo obleko v Hitlerjevi Nizozemski? List, ki izhaja v Utrechtu odgovorja na to vprašanje naslednje:

"Dovoljenje za nakup dobe samo osebe, ki nimajo več niti ene same oblike, ki bi mogla še služiti." Odveč bi bilo torej, da bi nekdo, ki ima še eno tako obliko, da jo je mogoče obleči, prosil za dovoljenje za nakup.

Kako si preškrbi v Franciji pod Hitlerjevo oblastjo primerno hrano, ako si bolan ali pa star, in potrebuješ posebno hrano za svojo dijet? Odgovor je enostaven — ne dobiš je v nobenem slučaju.

List "Le Journal" poroča, da dobi vsak zdravnik od zdravniškega sveta po pet tiskanih formulirjev na vsekih 1000 prebivalcev v njegovem okraju. Posledica je, da morajo ostati stari ljudje, ki ne morejo preživeti tistega žilavega meseca, ki je sem in tja še na razpolago, brez hrane, ki bi odgovarjala njihovim potrebam. Ista usoda zadene seveda vse take osebe, ki nimajo dovolj denarja, da bi plačale zdravnikov ravnin.

Kako pa je s slakorjem v Rumuniji? Brez njega moraš živeti. List Currentul poroča, da je bilo sicer naznanjeno, da bodo razdeljevali sladkor, toda pripominja obenem, da ga prodajalne še vedno nima na prodaj.

A kaj s surovim maslom v tej bogati mlekarsko-poljedelski deželi, ki je imela pred vojno vsega na razpolago, Nizozemski? List Telegraaf pravi naslednje: "Ne gre, da bi ljudstvo zahtevalo ravno surovega masla. Zadovoljno mora biti, ako dobi margarino ali pa knhinjsko mast, kadar primanjkuje surovega masla ... v bodoče bodo dobivali mali otroci samo še otroške hrano in glukožo mesto kot dozdaj. otroško hrano, riž glukožo in zdrob ..."

Kakšna je hrana na Norveškem? Odgovor. "Nezadostna." List Dagens Nyheter poroča, da mora Norveška, ki je bila uvažala od leta 1940 naprej približno 40 odstotkov svojega živilja iz Nemčije — predvsem moko za kruh — zdaj žive brez tega priboljška. Ministerstvo za poljedelstvo je odredilo, da je treba posejati vsak najmanjši košček zemlje — celo mestne parke!

Kaj pa, kadar pride nekaj pozno v svojo običajno goštinstvo? Slabo je za vas. Nemški radio poroča naslednje: "Popolnoma nedopustno je, da prihajajo ljudje v gostilne žeč polovanjstih in potem pojedo na hitro vse take jedi, ki se jih dobi brez odmerkov ali pa so sorazmerno ugodno oddajo odmerkov. Deleži, ki pridejo pozneje na kosilo, morajo oditi lačni ... Pojavilo se je tako veliko število ljudi, ki jedo več kot svoj delež, da se to mora končati. Ti požrešneži si preskrbe po dva ali tri obede brez odmerkov na ta način, da hodijo iz gostilne in naročujejo povsod le take jedi, katere dobre brez odmerkov. Izgovarjajo se pa na to, da nimajo več odmerkov in da se morajo hraniti z živežem, ki je na prodaj ni prostem trgu ..."

Kako si boš preskrbel ročaj za vrata na Norveškem? Pomagal si boš brez njih. List Aftonbladet iz Stockholma poroča, da Nemci pobirajo zdaj v svoji kampanji za kovino celo ročaje vrat in kovinaste dele na oknih. V norveških bolnišnicah so bili radi tega okna tako poškodovana, da je nastal povsod nevaren preprih, toda pritožbe zdravnikov so ostale brezuspene.

Recimo naprimer, da bi se vam zahotel požirka vina na Francoskem, ki je dežela, v kateri so pridelali pred vojno najboljše v morda sorazmerno največ vina na svetu. List Le Journal piše, da se položaj glede vina slabša od dneva v dan, tako da je bil okraj Finisterre mesece in mesec čisto brez vina. Tudi v vseh vzhodnih, severnih in zahodnih kraji Francije je primanjkovalo vina ves zadnji čas.

CITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo,
ta ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskarske potrebštine. Da si rojaki zasigurajo redno dopodeljanje lista, lahko gredo upravnosti na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vnaprej placano naročnino. ALI NE BI ORNOVILI SVOJO NAROCNINO SE DANES in ne čakajte na opomin, ker s tem prihranite upravnosti nepotrebne stroške?

Kako pa z milom v Nemčiji? Kako boste prali? Najprej treba, da začnete nabirati stare kosti. To ni šala — list National Zeitung poroča v svoji izdaji v Oberhausenu, da bo razdeljevanje mila za nekaj časa ustavljen. Pomešano pa bo tiskom gospodinjem, ki bodo prinesle uradn za razdeljevanje mila stare kosti.

Oni, ki bi na Francoskem potrebovali močnih delavskih čevijev, bi bili tudi na cedilu. List Le Petit Danhinois označa, da je izdelovanje težkih čevijev sploh ustavljen.

Tako je torej življenje v Hitlerjevi Evropi: Pomanjkanje in nezadostna prehrana, obenem pa neprestana grožnja zavezniških armad od vzhoda in zahoda, in upor narodov v notranjosti. In lakota in bolezni. — ONA.

DELAVCI V NEMČIJI

Iz Stockholma poročajo, da ob istem času, ko je Gestapo začela klati nemške generale, da bi očistila armado nesigurnih elementov, je začela tudi gonja proti nemškim delavcem, in sicer pred vsem v nekaterih mestih severne Nemčije. Najhujšje je v Hamburgu, kjer pravijo, da izvrši Gestapo na dan po 30 in več smrtnih odsodb.

Začetljive vesti o tem, kar se dogaja, prihajajo iz Nemčije ven po skandinavskih mornarjih, ki prihajajo v Stockholm iz Bremena in Hamburga. Ti mornarji potrjujejo, da delavske podtalne organizacije nemoteno poslujejo v vseh severnih mestih Nemčije, ter da jih to preganjanje in množične smrtnitve niso zadušile. Te organizacije bi podpirale vsako resno revolto v armadi. Ker pa te dozdaj še ni, posvečajo svoje sile pred vsem zastajanju dela in pasivni rezistenci, na ta način pripravljajoče mičenje vseh reaktivarnih skupin v Nemčiji, čim bo mogoče nastopiti. Baje razpolagajo te organizacije z obširnimi seznamami vseh takih delavcev, ki so postali sokrivi nacistov, in ki bodo radi tega izključeni iz vseh delavskih organizacij po vojni. Tudi nacistične zločine imajo zapisane.

V večjem številu krajev je bilo izvanzanih več delavskih strajkov, deloma radi slabih razmer glede dela, včasih pa tudi iz drugih vzrokov. V Hildesheimu je 100 inženirjev delavcev strajkalo celo nič manj kot 14 dni. Nekje drugje so moralni gestapoveci arretirati veliko število žena, ki so protestirale radi tega, ker je bila objavljena prepoved, da se ne sme več pošljati vojakom na fronto zavojev, katere so ljudje vajeni dostavljal redno svojcem pri vojakih.

Posebno številne pa so aretacije Nemcev zaradi prestopkov v zvezi s podporo vojnemu ujetnikom, tujerodnim delavcem, deserterjem iz nemške armade. Židom in članom podtalnih gibanj vseh vrst.

Jasno, da je nemir in nezadovoljnost največja v vrstah inženirjev delavcev, ki morajo biti zadovoljni z mnogo slabšim življenskim standardom kot nemški delaveci. Veliko je število takih delavcev, ki so jo popisali iz Vzhodne Prusije radi bližajoče se vojne nevarnosti. V Hildesheimu je pred nekdaj tedni posegel 27 Rumuneev, ki so enostavno zapustili svoj posel in odšli neznano kam. V hamburškem okraju pa je pogebnila skupina vojnih ujetnikov, med katerimi se je nahajala nekaj Holandecev, ter je nedavno organizirala partizanski oddelki, ki zdaj napada železniške proge. — ONA.

Newyorska "News" pravi (s pomočjo enciklopedije), da so — tigri v Koreji zelo nevarni, in da korejski leopardi prihajajo čestokrat celo v glavno mesto Seoul in odneso kako dete, ali pa tudi odraslenega človeka. — Toda glavno vprašanje, s katerim se bavi člankar je to: Kdo bode vzel in odnesel Korejo — Kitajci, Rusi, Anglia ali pa — Korejci . . .

Newyorska "Herald-Tribune" je prišla do zaključka, da je CIO izredno bolje organizovana, kar pa republikanska in demokratična stranka — v kolikor pride pridobivanje gibanja za prihodnje volitve v poštev . . .

"The News" v našem mestu bi rada dognala, bode li naš kongres v resnici skrbel za to, da se rešijo vsa vprašanja, ki so nastala glede nameravane promene na naših tovarnah, tako, da bodo izdelovali vsakdanje potreščine za civilno prebivalstvo — ali pa skrbti le za to, da bodo sedanji kongresniki zopet izvoljeni . . .

"News" v New Yorku objavlja poročilo iz Kanade, in pravi, da ima general Montgomery na razpolago izborni četrti kanadskih vojakov, katera se imenuje "Patsy's Private Army", in pristavlja: "Patsy je Rus, ki je ustanovil to svojo zasebno vojsko pod pogojem, da bode sprejemalioveljal le od angleškega vojnega ministrstva. Njegovi vojaki se izborno izvležbani, kajti oni lahko rabijo vsako orožje, pa naj je bode zavezniško ali pa nemškega izvora. Kar so ti vojaki dosedaj storili v vojni, postal je nekaka pravljica o nepopisni držnosti, junaštvu in zmožnosti. Vsled tega Kanadčanje že sedaj medsebojno stavijo velike vste denarja, da bode Patsyjeva zasebna vojska prva, ki bude prišla v Pariz." — (Če je bilo res tako, ni bilo v poročilih v Franciji še potrjeno. — Op. ur.)

Znižanje voznih cen za hivše vojake

John J. Pelley, predstojnik odbora organizacije ameriških železnic, javlja, da računajo železničarje v Zjednotenih državah od 1. septembra t. l. nadalje le po 1½ centa za vsako miljo potovanja za vse hivše vojake od vojaških postojank, kjer so dozneli, pa vse do njihovega doma. Železničarje so objavile ta ukrep po predlogu Mr. Pelleyja, kateremu so vsa poslovanja železnic in železniških sistemov v naši deželi natančno nizovali svojo organizacijo.

Zgoraj omenjena zveza ameriških železnic je bila organizirana pred desetimi leti in k tej zvezni je takoj pristopilo 200 železniških družb, katere so vse poslovanja železnic in železniških sistemov v naši deželi natančno nizovali svojo organizacijo.

Darovi za SANS in JPO-SS

Uprava "Glas Naroda", je v zadnjem četrtek odposlala na SANS v Chicago, Ill., znesek \$54.—, ki ga je prejela v tem mesecu avgusta od Miss Josephine Peshel, Brooklyn, N. Y. \$19.50 nabrane za partijske zvezde na "Slovanovem" pikniku in drugje; Mrs. Mary Franctie, Manville, N.J. \$2.—; Mrs. M. M. Panian, Roundup, Mont \$30.50 ter Mr. Vence Palecich, Coraopolis, Pa. \$2.— Skupaj \$54.—

Na JPO-slovenska sekacija v Chicago, Ill., pa znesek \$67.—, ki je bil sprejet in sicer: Od Mr. Peter Makue, Bergo, W. Va. \$20.—; Mr. Matt Molek, Silver Bow, Mont. \$6.50; Mrs. M. M. Panian, Roundup, Mont., \$30.50 ter Mr. Vence Palecich, Coraopolis, Pa. \$10.—

Vsem darovalcem za velikodne darove prav iskrena hvala.

Uprava "Glas Naroda"

MADŽARSKA SE RUŠI

Madžarska, ki je še edini steber Hitlerjeve obrambe v jugovzhodni Evropi, je na robu razpada. Kot pravi Moskva, so v Švico prišla poročila, ki pravijo, da so na Madžarskem izbruhnile stavke in da je promet na treh glavnih železniških progah, ki prihajajo v Budimpešto, popolnoma ustavljen. — Poročilo dodaja, da je cela delava na robu splošne stavke.

Alžirski radio poroča, da so nemške čete popolnoma zasedle Budimpešto in da so vsa državna poslopnost pod stražo nemških strojnih poškev.

Madžarski ministrski predsednik Doe me Sztojaj, ki je dva dni prej zaradi bolezni odstopil, je včeraj opoldne umrl. Na njegovo mesto je bil imenovan general Vitez Geza Lakatos.

Madžarski krogi v Ankari pravijo, da bo Madžarska v kratkem zapustila Nemčijo.

Madžarski krogi v Istanbulu poročajo, da se je Madžarska približala zaveznikom, ki jih prsi za premirje.

Zdravniška pomoč Jugoslaviji iz Rusije

Jugoslovanska brzjavna uprava javlja, da je te dni došla v Jugoslavijo prva ruska zdravstvena misija.

To se bodo brezvonomo tudi zgodilo, ko bodo sedanja vojna končana, ko se bo vrnilo na milijone še neoženjenih vojakov in mornarjev domov — ako se ti vojaki že tekmo vojne niso oženili z — avstralskimi, angleškimi, francoskimi, irskimi, italijanskimi in drugovrstnimi deklečami v inozemstvu.

RAZGLEDNİK

NAJVĒČJA PŠENIČNA ZRNA

Iz znanstvenih krogov Sovjetske Rusije prišlo je poročilo, glasom katerega se je posrečilo vzgojiti pšenico, katere vsako zrno tehta trikrat toliko, kakor zrno navadne pšenice. Te vrste pšenico bodo znanstveniki sovjetskega pojemnika poslali v zapadno Rusijo takoj, ko bodo delava pričela zopet na vseh poljih delovali in poslovnati v svojem starem redu. Sovjetski znanstveni protifašistični odbor v Moskvi je dobil ravnokar brzjavno poročilo, da je tovrstna pšenica, katera je znana botanikom pod imenom "tritium durum", in nedavno najdeno divjo pšenico, katere so znane po vsem svetu.

Novo pšenico je vzgojil akademik Anton Žebrak, član beloruske akademije znanosti in profesor na Timirjavezovi akademiji. Z svojimi poizkusi in preizkuševanjem na polju počakava, da bo vsega vsega, kar je križanje med navadno in novim pšenicom, katero je križanje med navadno, takozvano tritijevim durumem, katero je znana botanikom pod imenom "tritium timopheevi". Novovrstna pšenica je dobila znanstveno botanično ime — Titicum Sovieticum.

ZALOSTNE DEVICE

Zvezin urad za ljudske štete je ravnokar objavil statične podatke, ki so dokaj zaostni za samška dekleta raznih starosti.

Dekleta v starosti krog 20 let, so namreč tako mnogočivala, da pride kar po troje-deklet na jednega same iste starosti, kajti mladeniči v tej starosti, služijo sedaj večinoma v vojski in mornarici. In deklet na starosti je pri nas kar 2,440,000, dočim je samških te starosti le še 850,000 na razpolago — toda skoraj vse bili pri naborih označeni z "4-F".

Poleg imenovanih mladeničev, je pri nas kar 12,630,000 samških ženskih vsakojake starosti in le 9,320,000 moških, kateri dosedaj še niso oženjeni. Toda v naši republiki je

PROKLETA

Spisal EMILE RICHEBOURG

Iz francoščine prestavil J. L.

(113)

"Res je žalostno, dobri Bricard! Ali mislite, da naju gošpa grofinja ne sprejme?"
"Mogoče, ljubi Goš."
"In zakaj ne?"
"Ker je ni doma."
Goš je ta novica kako poparila.

"Tako! Tedaj je ni doma!"
"Šele včeraj je odšla."
"Ali dolgo ostane?"
"Tega sam ne vem. Mogoče, da se vrne v treh ali štirih dneh; mogoče tudi še v treh mesecih."
"Ali ne veste, kam je šla?"

"To pač vem. Gospa grofinja je šla v Pariz."
"In ali ni pustila tu svojega naslova?"

"Seveda!"
"Mi li ga morete dati?"
"Hočete li iti v Pariz, Goš?"

"Jutri zjutraj bova s tem gospodom tam."

"Potem najdete gospo grofinjo v Rue Bellechasse, v palači Bussieresovi."

"Hvala lepa, gospod Bricard, hvala lepa! Tako. In zdaj oprostite za nadlego!"

"Kaj? Tako pač ne odidete. Stopite v grad, da se malo okrepečate. In tudi mladi ta gospod!"

"Ne, hvala lepa, midva nisva ne trudna, ne lačna. Pa drugikrat! Z Bogom, ljubi gospod Bricard."

Goš in Leon sta jedla v gostilnici. In drugo jutro sta bila zopet v malem stanovanju v Rue Sainte Genevieve.

Zdajci reče Leon Goš: "Premislil sem se! Obljubil sem ti da te spremim v grad d'Arfeulleski. Pa belje je, da ideš v palačo Bussieresovo sam, ker poznaš grofinjo. Dovolila je sicer, da me ji smeš predstaviti, a v gradu, ne pa v palači. Kaj bi ji sicer imel povedati? Nič! "Vaš sin je morda moj oče" bi rkel morda ti. Pa kje li so dokazi? Spomin ob grobu! Jaz sem in ostanem tuječ. Ti ji imaš same izročiti te papirje, ki so njeni. In mislil bi celo, da bi bilo najbolje, da o meni niti ne omenjaš. Sicer bi bila vsa stvar taka, kakor da bi kaj zahvalovala. Jaz nimam pravie, nočem ničesar! Slučaj me je spravil na svet, slučaj naj naredi z meno, kar mu drago. Jaz sem usodi igrac; ona me gotovo uniči. Naj bo! Čim preje umremo, tem preje nehamo trpeti! Nekoliko časa sem mislil, da je zame še prihodnost, sreča; bila je neumnost! Grofinja bi me lahko obogatila. Pa kaj mi pomaga bogastvo? Ali more ona, ki jo ljubim, postati kdaj moja žena? Saj ne smem niti misliti njanjo; pozabiti moram njo, ki je tako dobra, tako lepa, tako mila! Hči je Jean Renauda, morilca mojega očeta! ... Ne, ničesar ne zahtevam, Goš, ljubi moj oče, nič: prav nič! Bolje je, da se izognave temu, nego bi moral odpeljiti milodar!"

"Otrok moj," odgovori Goš, "jaz hočem le to, kar sam hočeš. Pojdem tedaj sam v palačo Bussieresovo. Če bo pa grofinja o tebi govorila, ji bom moral vsekakdo dati odgovor!"

"Dobro. Pomni pa in povej ji, da ničesar ne zahtevam!"

In tako je stari Goš sam šel v palačo Bussieresovo.
16.

Nekega dne se je Germain zelo čudil, ko je našel grofa v njegovi sobi na kolenih, zamolklo ječečega. Lakti je upiral na stolico, a glavo si je stiskal med trepetajoči roki.

Germain je žalostno zmajal z glavo. "Ubogi gospod!" si je mislil, "kako trpi! Odkar je zopet doma, ne dela drugega kakor toži in jadkuje."

Grof, ne vedoč, da ga kdo posluša, je toževal: "Čutim, da kmalu umrjem. In Bog ve, če jo bom še videl! Manjka mi poguma da bi šel k njej. Ne, Valentina ne more imeti usmiljenja z meno! Ona je sicer tako dobra in miločutna, le zame je neizprosna! In ona niti ne ve vsega! Ah, umret bom moral, ne da bi mogel razkriti grofinji svoje zlodejstvo; iti bom moral s tega sveta, ne da bi dobil od nje odpuščanje! O Bog, ki vse grehe kaznuješ, kaznui tudi mene tako hudo, kakor hočeš, samo to mi dodeli, da jo zopet vidim in da slišim iz njenih ust, da jci za sklesanega grešnika milost v nebesih!"

Germain natihoma zapusti sobo, tako da grof niti ni vedel, da je bil v sobi. Tekom dneva pa poprosi grofa: "Bili mi dovolili, gospod grof, dvadnevez ali tridnevez dopust!"

"Kako me moreš to vprašati, Germain? Le pojdi, a ne izostajaj mi dlje časa. Drugi zaslužljivniki so res udani in zvesti; pa le pred teboj, ki vse veš, smem biti odkritosčen, le pred teboj se smem jokati! In kam li hočeš iti."

"Domov bi rad šel, gospod grof. Rad bi se enkrat videl svoje nečake in nečakinje."

Grof vzduhne. "Umejem! Ti si srečen človek, ker imaš še rodino!"

Drugo jutro je bil Germain na d'Arfeuilieu pri grofinji. Pade pred njo na kolena in milo zaprosi: "Gospa grofinja, izkaže mi milost!"

"Govorite!"

"Odškar je gospod grof zopet doma, prejadkuje cele dneve; v skrbeli sem si zaradi njegovega obupa."

"Umejem! Smrt njegovega sina."

"Ah, ne to, gospa grofinja, neki kes mu gloda srce! On ne objektuje izgube svojega sina Gontran, nego izgubo vašega otroka!"

"Ali ste morda svojemu gospodarju povedali, da vse vemi!"

(Nadaljevanje sledi.)

Jože Zelenc se je oglasil

(Nadaljevanje z 3. strani.)

Kdor je hotel staviti oklice enkrat za trikrat, je moral napraviti kolkovanje prošnjo na škofjsko pisarno ter navesti važne vzroke. Včasih je imel kaženin ne samo važne, ampak tudi nujne vzroke zato. In če so v kakem slučaju že štiri ali pet mesecov po poroki kupili, so navadno rekli, da je bil prehiter porod.

Tudi jaz sem želel, da nas oklicajo enkrat za trikrat, ter razložil v prošnji, da mi čas moga potnega lista poteka, kar je bilo mpoštovano, ter so nas oklicali pri Sveti Trojici prava na kvaterno nedeljo ter sva z ženo en mesec po poroki že odpotovala v Ameriko. To je tista nedelja, ko pripeljejo Vipavevi prve češnje, mladi zaljubljeni pa si pri kramarskih stojnicah izmenjavajo v raznobarvne papirčke zavite enkerke s tiskanimi ljudbavnimi verziji: "Kot ptička bi živel, ko bi se midva vzela." — "Pridi pod okence sam, pa Ti povem, če rada Te imam." — "Nič ne porajtaš, kaj ljudje govore. Ti si le za moje srečo." — "Nič mi ni za tavžente, hočem pridobiti te Tvoje srečo." Itd.

Včasih je bila na tisti praznik na Bregu v vsaki gostilni goðba in ples. Že več let pa je bil cerkveni odlok, da će se bo na tisto nedeljo v kaki gostilni plesalo, ne bo pri Sveti Trojici maše za dobo štirih let. Gostilničarji so se nejevoljno pokrili, ljudje pa so bili po takem cerkvem diktatorstvom prikrajšani še za tisto make zahave, katero bi si drugače lahko privoščili.

O prilikah kake poroke pa se je le oglasila harmonika v eni ali drugi gostilni, kar je bilo privlačno posebno za mlade ljudi. Ta in oni je šel po svojo izvoljenko, šla sta v gostilno, naročila pri mizi pol litra vina, pa je bila ob plesu zabava cel večer.

Gorje pa če je premotilo kakega dekleta Marijine družbe, da se je drznila s fantom na ples. Če g. deklet ni zvedel je bilo O. K., ako pa je o tem izvonal, bila je iz Marijine družbe kot črna ovea izobčena. Tako da človek res ne ve, če so grehi v starem kraju težji, ker je tam vaga upeljana na kilogram, tu pa na funte, ali naj tam pomeni drugačno vero v katališčanstvo, ali pa taka razlika tukaj zgolj iz potrebe gmotnega položaja?

Izraz medenih tednov v starem kraju na deželi ne pride do veljave. Po poroki tam se navadno priene takoj delo in trpljenje. Navadno gresta novoporocenca v Ljubljano nakupit kaj potrebnih reči za gospodinstvo. Drugi napravijo za en dan ali dva izlet na Brezje itd. Če si želite kaj boljšega privoščiti, grede za kak teden na Bled ter na Blejsko jezero in na otok.

Mi smo se odpravili na Bled, pa je že tako naneslo za družbo, ker nista bila stric in teta še nikoli popreje na Bledu. Jaz pa sem imel gori več poznanstva, ker sem bil na Bledu nekaj mesecov pred zadnjim vojno v prijetni službi Boletnegnega urada. Ob izbruhu vojne pa sem moral zapustiti to najlepšo "około raja" ter zopet nazaj v vojaško suknjo.

Sedaj pa z zanimanjem zasedujemo potek te vojne ter z radostnim srečem biležimo posebno zadnjih par telenov gigantske zmage naših zavezničkih armad, katere upajmo, prinesajo našemu trpečemu narodu skorajšnje odrešenje.

Tudi o osvobodilni fronti maršala Tita beremo dnevno ugodna poročila ter o zgodovinskom sestanku med njim in

min. predst. Chichillom za večernje razgovore.

Jaz sem bil vedno v strahu, da bo Tito kralju Petru naseljal. Moj prijatelj Frank Kerže pa je v enem svojih newyorskih pisem v clevelandski "Enakopravnosti" podrobno razložil, da sploh drugače ni moglo biti, kot da je Tito kralja vsaj dethno in pogojno priznal. Le žal, da niso zanimivi Keržetovi članki tudi v "Glas Naroda" objavljeni.

Kot nam je vsem znano, ne more nobena suverena država imeti dveh vlad, ampak le eno. Anglija posebno se kot tak ogrevata bolj za monarhije, ker s kralji teče boljši in povoljnje "business" kot pa z ljudskimi vladami, vendar pa je na Titovo vztrajnost in njegove uspeše že znatno popustila.

Prav te dni sem čital v slovenskih listih, da je prestolnica tisoč Dobronarcev z vsem orozjem k partizanom. Ježetana! Kaj bodo pa sedaj rekli škof dr. Rožman, Rev. Oman in pater Ambrožič? Kako bodo pa sedaj posneli "žegen" raz orožje, katero je bilo gotovo blagoslovljeno za bojevanje proti partizanom? Seveda, ko bi se dalo posneti kot smetana raz kislega mleka, ostalo bi ga niti trohio na orožju.

Škof dr. Rožman je v Ljubljani nazdravljal pri vstopilčnemu kvizlingu generala Rupnicka, v Italiji pa se je ministrski predsednik sestal z maršalom Titom. Iz sestanka v Ljubljani veje duh okuženja, iz Titovega prerojenja in svoboda krvavemu slovenskemu narodu.

Nekateri gospodje tu v Ameriki so prav Hitlerjeve vrste. Dasi vedo, da ne bodo s svojo gnojno propagando dosegli nobenega uspeha, pa vseeno tistijo z glavo skozi zid.

Pisatelja Adamiča skušajo o bode usoda kvizlingov v Ljubljani.

— STRAN 5. —

MATI . . . (Endejanke)

Mati: Ne pojdeš! Kje imaš puško?

Peter: Skrito, da jo vzarem s seboj.

Mati: (vedno odločneje) Kje imaš puško? Da jo vržem v Krko! Rotim te, povej, kje imaš puško!

Peter: Ne povem!

Mati: Moj Bog, če kdo izve za twojo namero in da imaš puško in to javi Italijanom! — (zunaj je slišati drsajoče korake. Vsi se prestrašijo.)

Mati: Za božjo voljo, Italijani! (Nekdo potrka na okno.)

Minec: Kaj bo z nami? (Trkanje.)

Peter: Po puško skočim!

Mati in Minec: Nikar!

Andrej: (od zunaj, slabotno) Minec, odpri!

Minec: (se zgrozi) Andrej! (Plane k vratom)

Andrej:

3. prizor.

Minec: (odpre vrata, v sobo se opoteče Andrej, Minec ga prestreže in odpelje k klopi. Andrej je ranjen v rame in nogo, težko hodi. Na ramenu ima dve puški. Med naslednjim dialogom mu Minec pripravi blazino na klopi, da Andrej leže, prinese mu vode, žganja, obveže ga za silo. Itd. Igrali si naj se sami zamislijo drobna dela med razgovori.)

Minec: Andrej kaj je s teboj?

Andrej: Ne ustraši se Minec, ranjen sem v rame in nogo, pa nič hudega. Mesec dni bolnišnico, pa bom spet dober in začnemo spet znova. Samo skeli, skeli ... Vode ...

Mati: (s težavo in sramežljivo) Zakaj nisi zavil rajši domov. Če te zasačijo pri nas ... V nesrečo nas spraviš. (to je izgovorila počasi, oklevajoče.)

Minec: Mama! Spomnite se očeta. Morda je ranjen na tirolski fronti prav tako zavil v

kako hišo po pomoč, in prekleti naj bodo, če so mu jo odrekli!

Andrej: Prišel sem, ker imam Francetove pozdrave za vas.

Mati: Francetove pozdrave! Je bil tudi on nocoj zraven?

Andrej: Bil, saj sva v isti brigadi.

Minec: Kako, da se ni oglasil doma?

Andrej: Ne more. (govori s težavo zaradi bolečin. Minec ga obvezuje.)

Mati: (zadeta) Zakaj ne more? Nemara zariadi mene?

Andrej: Pravil mi je res, da ste jezni nanj, ker je šel k partizanom, a on ni nikdar gorovil z jezo o vas. Prišel bi kljub temu, pa ne more.

Minec: Je kaj bolje, Andrej?

Andrej: Je, Minec, je hvala. (jo poboža) Bila je vratja bitka. Obveščeni smo bili da pridejo nocoj Italijani v vas ropat, požigat in morit. Pa smo jih šli čakat na klanec. Udarili smo nanje z vso silo. Presenečeni so poskakali z avtomobilom in se pod zaščito dveh tankov umaknili više v klanec. Tam smo imeli postavljeni zasedo. Tako so se nenadoma znašli z obej strani v ognju. Huda bitka je bila, a nazadnje so se morali umakniti in opustiti misel da bi prodri v vas.

Mati: (posluša s strahom)

Peter: Ste imeli mnogo izgub?

Andrej: Štiri mrtve, nekaj ranjenih, tri so ujeti.

Peter: Pa Italijani?

Andrej: V temi smo videli le toliko, da so naložili mrtve in ranjence na avto in jih odpeljali. Najmanj dvajset jih je ubitih. Že prva naša bomba v kamionu jih je pobrala nekaj.

Mati: (v strahu) Je med padlimi partizani kdo od domačih?